

Om runstenarna vid Älby se ovan Sö 256.

Höjd 1,55 m., bredd (nedtill) 1,12 m. Ristningen är grund och mycket illa huggen. Den är därför delvis osäker och svårläst.

Inskrift:

× **firpkari : rasi : stan : pinsi : iftr : kuiban : suni : sinum .**

5 10 15 20 25 30 35 40

Færd-Kari ræisti stæin þensi æftir Guðbiorn(?), syni sinum.

»Färd-Kåre reste denna sten efter Gudbiorn(?), åt sin son.»

Till läsningen: 2 i är möjligen stunget. Icke stungna äro 18, 22 i, 33 u, 26 k. 6 a har en mycket kort bst; troligen avses dock a. Efter 8 i finnes ett skiljetecken : (tyvärr ej ifyllt å foton). Bst i 10 a liknar snarast ett kort n-streck. Fr. o. m. 27 u är inskriften mycket svårläst och flera runor osäkra. 27 u är otydligt. 28 i saknar tydlig bst, men möjligen har en sådan funnits; snarare l än þ. — B 1141: **firpkara, rast, þansi, kilban : suak : niarm.** — Boije: **firpkara, risi, ki -- an : suni : sinum.** — Brate: **firpkari, risi, þansi** (l. **þansa**), **kj - ban** (l. **kupban**) : **suni : sinum.**

Huruvida den mycket osäkra läsningen **kuiban** verkligen återger ett mansnamn *Guðbiorn* är naturligtvis helt ovisst. Om detta namn se Sö 177. Egendomligt är, att den följande bestämningen står i dativ: **suni : sinum.** Om namnet *Kari* se Sö 217.

259. Alby, Österhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 127.

Litteratur: D 8vo 11. G. Upmark, Öster- och Västerhaninge hushållsgilles handlingar, Sotholms härad 1, s. 39; S. Boije, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Upmark (ATA); Brate (ATA).

Runstenen, som är ett fragment, befinner sig omkring 200 m. NNÖ om gravkapellet på Österhaninge nya kyrkogård, på östra sidan av en lövskogsklädd backe, 2 m. från dikeskanten som begränsar höjden mot åkern. Marken tillhör Alby, som ligger tämligen långt därifrån i NV, på andra sidan om skogsbacken och en bred dalgång. Inskriften är vänd mot Ö.

Det bevarade fragmentet har utgjort själva fotstycket av stenen. Dess höjd är 0,50 m., bredd 1,04 m. På Dybecks tid funnos ytterligare tre små stycken, med rester av ristning. De saknades redan vid Boijes besök 1885 och ha sedermera ej heller kunnat återfinnas. Tydligen har stenen bräckts av och splittrats i flera delar, som sedermera ha blivit bortförda. Fotstycket står sannolikt kvar på runstens ursprungliga plats.

Inskrift:

...**kar : !..... brupru :** (På ett av fragmenten hos Dybeck:) **þa**

brupru är sannolikt fel för **brupur**. Karakteristiska till sin form äro de tre r-runorna, även den första runan, **k**, med sitt gaffelliknande utseende.

260. S. Betby, Österhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 128.

Litteratur: Rapport till K. Befallningshafvande i Stockholms län från länsmannen L. E. Norman 10.11.1869 (ATA); Brev från Robert Brouhn 25.7.1869 (ATA); S. Boije, Anteckningar (ATA); E. Brate, Sverges runinskrifter (1922), s. 123.

Äldre avbildningar: Brouhn a. a.; Brate (ATA).

29—35481. Södermanlands runinskrifter.